

Familie Hensen en Dijkstra gaan met vakantie naar Suriname 2019

Dit boekje is voor

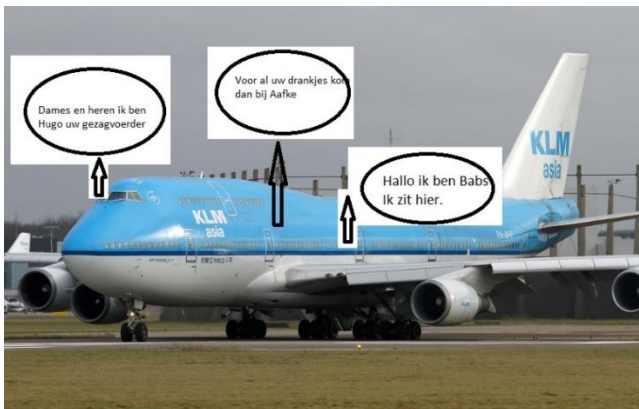
Waar gaan we naar toe en wanneer?

Op Donderdag 25 juli is het zo ver.

Je gaat met je hele familie naar Suriname.

Nationale vlag

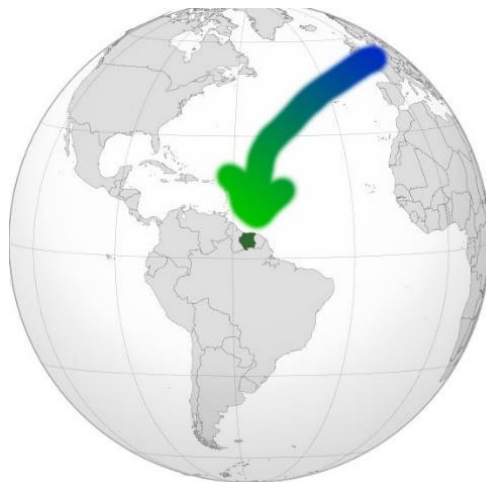
Met zo'n toestel vertrek je en gaan we ook weer terug.

Het is een 747

In dit type vliegtuig 747 kunnen wel 400 mensen mee.

Suriname ligt op zo'n 7000 km bij ons vandaan. Je vliegt – meestal via Engeland – de Atlantische oceaan over. Je passeert de Azoren, een eilandengroep in de Atlantische oceaan.

Suriname is ongeveer 4x groter dan Nederland. De meeste mensen wonen in en rond Paramaribo. Er wonen veel minder mensen in Suriname dan in Nederland.

Een reis dwars over de Atlantische oceaan

Na - in totaal ca. 9,5 uur – vliegen, naderen we de kust van Suriname.

Je komt dan aan in Zanderij, het vliegveld van Suriname, dat nu Adolf Pengel airport heet.

Wat moet je meenemen

Nee, geen warme truien of dikke broeken, maar alles lekker dun. Blouse met lange- en korte mouwen. De lange mouwen zijn voor 's avonds als er meer muggen of knutten zijn.

De mug steekt en de knut bijt. De knut is zeer klein, ongeveer 4 mm lang en ca. 4 mm breed en heeft kleine vleugeltjes op zijn rug.

Natuurlijk je zwembroek of badpak niet vergeten, want je gaat bijna elke dag zwemmen.

Geen nylon ondergoed, dat houdt je zweet tegen.

Je mag wel wat extra hemden meenemen vanwege de vochtige warmte. Als je zeer veel transpireert dan gebruik je wel 3 à 4 T-shirts per dag. Slippers voor bij het zwembad en gewoon als je buiten bij het resort bent, maar schoenen voor buiten op straat.

Het is regentijd dus het kan goed modderig zijn. Ook als je een jungle tocht gaat maken, zijn stevige schoenen handig. Een poncho is handig maar je wordt zowel van binnen als van buiten nat.

Neem iets mee voor zelf naar muziek te luisteren. Er is bijna overal wifi, maar aan de tv heb je niet veel. O, ja vergeet ook de zonnebrandolie en muggenstiften niet.

Meenemen voor 2 weken
(Dit is het lijstje van opa als hij erheen gaat)

Kleding

4 onderbroeken
5 onderhemden
4 sokken
5 overhemden
Jasje
1 korte broek

Zwembroek
4 zakdoeken
Poncho
slippers

Medicijnen

Azaron, Muggenstift, Paracetamol, Arnica,
Immodium, Jodium. Hanseplast, goed humeur.

Materiaal algemeen

Lamp, notitieboekjes

Tas

mp3 speler + oplader, e.book op oplader +
mobiels, leesboekje, medicijnen, opschrijfboekje.

Aan

lange broek
ondergoed
overhemd
sokken
zakdoek
visum en
portemonnee.
mobiel
Paspoort
Stevige schoenen

Wat ga je allemaal doen en bekijken?

Je vertrekt dus op donderdag 25 juli en je gaat donderdag 15 augustus weer terug naar Nederland, als de krokodillen je niet hebben opgegeten 😊.

Wie o wie zit er al in mijn buik 😊

Wat staat je te wachten?

Dag	Activiteit	Hotel/verblijf
Do 25 juli	Aankomst in PB	Eco resort inn Incl. ontbijt
Vr 26	Wandeling door PB	„
Za 27	„	„
Zo 28	Naar de Plantage Per taxi? Of huurauto	De Plantage Incl. ontbijt
Ma 29	Naar Katwijk, Alkmaar, en Mariënborg enz. (fietstocht) Auto huren	De Plantage
Di 30	„	„
Wo 31	Naar Moengo, boottocht van	Moengo B&B

	Abadoekondre naar Pelgrimkondre	
Do 1 Aug.	Naar een school daarna naar PB Auto's inleveren	Eco resort inn
Vr 2	PB	„
Za 3	Berg en dal	Resort BenD
Zo 4	Berg en Dal	„
Ma 5	Naar Atjona Resort Anoula	Anoula + ontbijt
Di 6	„	
Wo 7	Naar PB	Ergens anders
Do 8	PB	„
Vr 9	Bigi Pan Groningen	
Za 10	„	
Zo 11	Groningen	Bloemendaal
Ma 12	Groningen	„
Di 13	Naar Benabeki	Benabeki
Wo 14	Jungle tocht	camping
Do 15	Menno+ Jennifer naar Zanderij	In de lucht ☺
Vr 16	Menno + Jennifer aankomst Amsterdam	„

We gaan op reis

Zoals je al las zit je ongeveer 9,5 uur in het vliegtuig. Vaak heeft het vliegtuig vertraging en duurt de reis dus wat langer. In het vliegtuig is niet veel te doen. Je kunt lekker gaan slapen, een film bekijken, lezen, naar muziek luisteren, of je ouders plagen. Oma en Opa zitten toch ergens anders☺.

Aankomst Zanderij

Een klein half uur voor aankomst gaat het vliegtuig steeds lager vliegen en als je uit het raampje kunt kijken zie je de kust van Suriname opdoemen. Boven land kun je goed zien hoe het oerwoud van Suriname eruitziet. Allemaal bos. Het lijkt net een groot broccolibos. Eet smakelijk. Dan zet het vliegtuig de landing in en rolt het vliegtuig over een stille landingsbaan met aan weerszijde oerwoud en savanne. Niet veel later zie je de aankomst- en vertrekhal. Wanneer het vliegtuig helemaal stil staat is het ineens een drukte van belang. Iedereen wil zo snel mogelijk het vliegtuig uit, maar dan moeten ze

eerst alle bagage pakken. Soms kun je beter even blijven zitten en dan rustig uitstappen.

Bij het verlaten van het vliegtuig merk je al direct een heel ander klimaat.

Het is warm en vochtig. Je poriën gaan direct open en je merkt dat de zweetklieren blij worden want ze gaan hard aan de slag. Je lichaam moet even wennen.

Als je de vliegtuigtrap af loopt kijk dan naar de grote motoren van het vliegtuig. Ze draaien nog en moeten wat afkoelen. Je kunt er gewoon in staan.

Het is zo'n 100 m lopen naar de aankomsthal. Als het hard regent kun je kiezen voor de bus of toch maar even nat worden. Een andere oplossing is een dunne poncho aantrekken. Want als het regent, dan regent het vaak hard. Binnen in de aankomsthal merk je direct de airco. Daar is het weer zo koud dat je gaat rillen. Weer moet je lichaam wennen maar nu aan de kou. Je zweetklieren hebben er de pest in. Ze waren net lekker aan de gang om zweet te maken en nu moeten ze plotseling weer stoppen.

Even later sta je in een lange rij voor de douane. Zet even je knop op dom en je blik op wat er komen gaat. Geen grapje maken bij de douane, bijvoorbeeld dat je een bom bij je hebt of iets dergelijks, want de gevangenis daar is geen pretje. Na de douane heb je een wc en kun je nog wat inkopen doen. Maar in de stad, bij een chinees is het veel goedkoper.

In de hal daarnaast is het wellicht ook weer een drukte van belang. De koffers uit het ruim van het vliegtuig komen daar één voor één binnen.

Je vader zal wellicht bij 'Telecom' een simkaartje kopen zodat je lokaal kunt bellen. Daarna loop je door een brede gang naar buiten. Je ziet allemaal mensen met kartonnen bordjes met namen erop geschreven. Maar jullie naam staat er niet bij. Dus je loopt gewoon er voorbij. Houdt goed je ouders in de gaten, als je ze kwijt bent heb je een probleempje.

Zeg dan maar tegen de politie dat je ouders je op 15 augustus weer komen ophalen 😊. Opa vertelt wel wat je moet doen als je je ouders kwijt bent.

Buiten staat opa die jullie naar John - onze taxichauffeur - brengt. Als iedereen er is kan het avontuur beginnen.

Het is dan al in de namiddag. Afhankelijk of je op tijd bent vertrokken, maak je nog net het daglicht mee. Niet veel later zal het snel donker worden. Er is een grote kans dat er een tropische bui losbarst. Dat is bijna nooit een soort motregenbui maar echt een lekkere stortbui. Maar wel een bui met warmwater 😊.

Je verlaat nu het vliegveld en je gaat op weg naar Paramaribo. De reis daarnaar toe duurt ongeveer 1,5 uur. Onderweg zie je al veel verschillende woningen. Stenen huizen maar in het begin van de reis ook veel houten woningen. Als je goed kijkt zie je veel kleine 'hutjes' waar hele gezinnen in wonen. Na ruim een uur à anderhalf uur rijd je langzaam maar zeker Paramaribo binnen. Er staat niet echt een bordje waaraan je kunt zien dat je de stad binnen rijdt. Je ziet het aan de drukte. Daar waar het echt druk wordt begint de stad. John rijdt even langs de waterkant en even later kom je langs het paleis waar opa vaak als militair opwacht heeft gestaan.

Nu is het niet ver meer. Je rijdt langs het één na duurste hotel Torarica en even verderop ligt ons hotel: het Eco Resort inn.

Eindelijk ben je er.

Nu nog hopen dat er ook nog een kamer voor je is, anders heb je pech. Elk gezin krijgt een kamer.

Na het inchecken (zeggen dat je er bent) kun je naar de kamer met je ouders en kun je daarna zelf bepalen wat je wilt doen. Je kunt eerst even een douche nemen en daarna iets gaan drinken.

O, ja wat je niet moet vergeten is dat het daar ca. 18.00 uur is, maar voor jou is het dan al 22.00 uur of te wel 10 uur 's avonds. Je hebt in het vliegtuig, vlak voor de landing nog wat eten gekregen, dus veel honger zul je niet hebben.

Dus na iets te hebben gedronken snel je nest in.

Dan slaap je voor het eerst in een bed in Suriname. Duizenden ogen van dieren kijken je nu aan en denken eten we hem/haar hier op of nemen we ze mee 😊.

Je eerste nacht vangt aan.

Dat is weer heel anders dan dat je gewend bent. Het is niet stil. Steeds hoor je de airco. Maar doe je de airco uit, dan drijf je zo je bed uit, op weg naar de Suriname rivier.

Wel te rusten.

De volgende morgen ben je wel ca. 4 uur eerder wakker en kun je nog lekker uitslapen voordat Suriname wakker wordt.

Weet je:

Sranan

a boen oké, nou goed

ai ja

bakra blanke Nederlander

basya assistent-dorpshoofd

blakabakra Nederlandse Surinamer

brasa omhelzing

dala dollar

dresiman kruidengenezer

granman stamhoofd

kankantri kapokboom

kapitein dorpshoofd

kotomisi creoolse vrouwendracht

moksi van gemengd bloed

no span maak je niet druk

piaiman medicijnman

picolet zangvogel

pingo bosvarken

san! goh!

sula stroomversnelling

tan bun tot ziens

twa twa kostbare zangvogel

wan pipel één volk

winti godsdienst uit Afrika

wan een

tu twee

dri drie

tin tien

Het eco resort inn

Achterkant van het hotel en een uitzicht op de Suriname rivier

Zitje met zwembad

Het zwembad

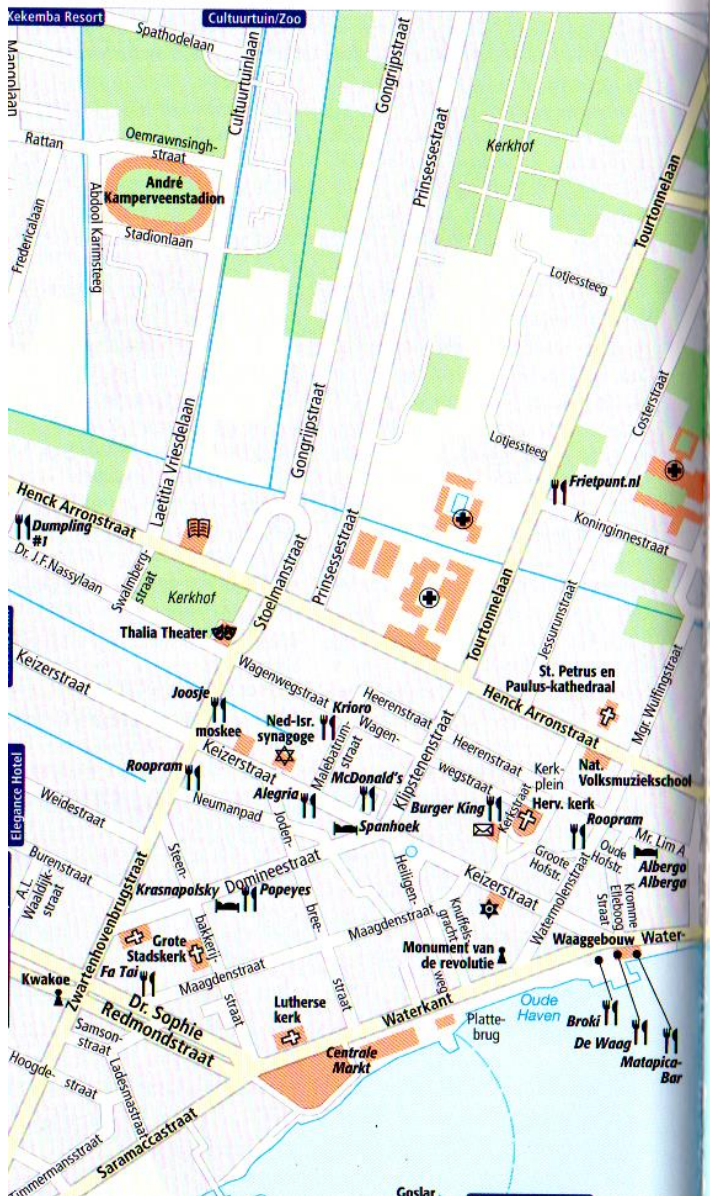
Het resort beschikt over een mooi zwembad, zelf is opa daar nog nooit geweest, maar wel in het dure hotel Torarica. Nee niet geslapen maar wel gegeten en vergaderd. Je kunt daar zo met je ouders heen gaan om iets te drinken of te eten. Maar vertel je ouders ook, dat alles daar veel duurder is.

Weet je?

Bewoond door Indianenstammen

Het land, dat nu Suriname heet, werd al voor de komst van Europeanen bewoond door Indianenstammen. In 1581 bereikten Nederlandse zeevaarders het land al, maar vestigden zich er toen niet definitief. In 1593 werd het land door de Spaanse kroon in bezit genomen, maar al spoedig weer verlaten. In 1613 ontstond er een verbond van Amsterdamse kooplieden, die kort daarop werd gevolgd door de vestiging van een Engelse landbouwkolonie. Deze kolonisten werden gestuurd door de gouverneur van Barbados, Lord Willoughby. In deze kolonie werden suikerplantages aangelegd.

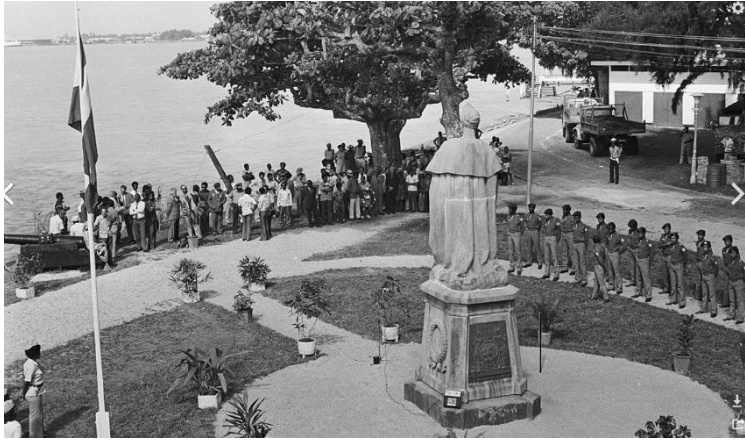
Drinkwater

Het water uit de kraan in het Eco resort mag je drinken. Maar waterijsjes bij een kar langs de weg, dat is niet helemaal veilig.

Beter kun je dan water uit een flesje nemen. Of je neemt een flesje water mee, die je steeds bijvult in het resort.

De stad

Het eco resort inn ligt op loopafstand van veel leuke dingen. Als je naar de waterkant loopt zie je al snel aan de rechterkant een leuk restaurant 'Garden' en daarna een ingang van de palmentuin. De palmentuin is een groot open bos met alleen maar palmbomen. Hier mag je nooit alleen naar toe want hier worden veel overvallen gepleegd. Maar overdag, als er veel mensen zijn kan dat wel. Even verder op kom je langs het gebouw waar president Bouterse zitting heeft. Hij woont daar niet. Weer iets verder kun je links een klein straatje in en dan kom je langs zeer oude houten huisjes waar vroeger de officieren met hun gezin in woonden. Daarnaast ligt het Ford Zeelandia. Het is een soort klein kasteeltje dat hoog boven de Suriname rivier uitreikt. Het lijkt op een soort Anton Pieck tekening van de Efteling. Maar daar zijn wel veel mensen gemarteld en gedood. Je kunt daar naar binnen om het te bezichtigen. Toen opa daar heeeel vroeger was, werd op Koninginnedag (koningin Juliana) een militaire parade gehouden en moesten we ons daar opstellen.

Vroeger stonden we zo aangetreden.

Het fort Zeelandia

Het binnen terrein van het fort

We moesten toen, in 1968 voor het fort opstellen zo ongeveer als op de foto van de vorige bladzijde. Daarna liepen we dwars door de stad. Aan het eind kwamen we weer bij het fort terug en werden we naar de kazerne gebracht.

Vlak naast fort Zeelandia kun je even iets eten bij het restaurant 'De Gadri'. Als het daar nog is. Daarna loop je langs de waterkant. Soms staan daar allerlei stalletjes waar je iets kunt kopen. Maar koop nu niet iets, want dan moet je de hele reis dat meenemen en je komt hier later weer terug.

Het paleis van Suriname waar opa wacht moest houden. De president woont hier niet.

Hoe verder je langs de waterkant loopt des te meer wordt het rommeliger.

De waterkant met stalletjes

Even verder op staan allerlei kleine busjes klaar en als het goed geregend heeft moet je goed uitkijken voor de vele plassen.

Na de kleine bussen kom je terecht bij de aanleg stijger waar vele grote korjalen liggen te wachten voor vervoer naar de overkant, naar Loensberg.

Op zaterdag of op zondag als het wat rustiger is kun je soms een boot huren, om zelf een vaartocht te maken. Dan brengt de eigenaar van de boot je naar plekken die je wilt zien.

Weer verderop is de overdekte markt.

Hier moet je ook goed uitkijken dat je niet laat zien waar je portemonnee zit. Maar je moet zeker daar een bezoekje brengen binnen in deze overdekte markthal. Als je een foto wilt maken moet je dat wel eerst vragen, dat voorkomt veel problemen.

Zondag 28 juli

Je gaat vandaag Paramaribo verlaten. Maar 's morgens kun je nog de stad in. Het is zondag dus de stad is wat verlaten.

De meeste winkels zijn dicht. Alleen de Chinese winkels zijn open. In Suriname zijn bijna alle winkels in handen van de Chinezen. Ze gaan al vroeg open en sluiten laat in de avond. Zeven dagen per week. Sommige Chinezen sluiten hun zaak wel tijdens de siësta.

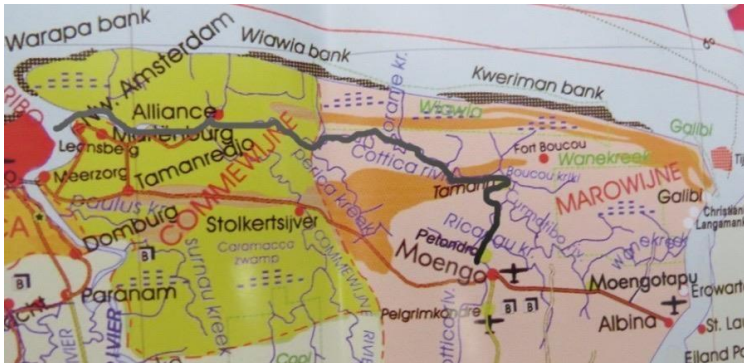
Veel mensen in de tropen houden een Siësta. Dan gaan ze een paar uurtjes even rusten. Opa heeft dat geleerd in Suriname om 's middags even te rusten. Goed voorbeeld doet goed volgen 😊.

Tegen de middag gaan we op weg naar een andere provincie of zoals ze het hier noemen een ander district en wel district Commewijne. De rit duurt ongeveer 40 minuten, afhankelijk hoeveel verkeer er op de weg is.

Je komt dan waarschijnlijk weer langs de waterkant op weg naar de 'Bosje brug'. Dit is een hele hoge brug over de Suriname rivier. De brug gaat vrij stijl omhoog en onderweg moet je naar

links kijken, daar zie je in de rivier nog een
gezonken boot liggen.

Dit was een Duitse boot. De Duitsers moesten zich
overgeven maar lieten de boot zinken. Dat was in
1945. Hij ligt er nu nog.

*Zodra je over de brug bent ben je in de Commewijne dat is het
groene gedeelte op de kaart.*

Je komt langs een vrij drukke winkelstraat. Na
enige tijd maakt de weg een scherpe bocht in het
dorp Loensberg. Vroeger toen de Bosjebrug er nog
niet was moest alles per veerboot (pont) worden
overgezet. Van de waterkant in Paramaribo naar
Loensberg. Nu varen er alleen grote korjalen. Best
leuk om daar eens een tochtje mee te maken.
Je verlaat Loensberg maar het blijft wat bewoond.

Niet veel verder kom je in het dorp Tamanredjo. Een lang uitgestrekt dorp. Met in het midden een grote zendtoren en een groot benzinstation.

Zodra je het dorp uit bent gereden is het nog ca. 500 m voordat je een bord ziet van 'De Plantage'. Daar ga je rechtsaf het zandpad op.

Weet je?

Hindoestanen, Chinezen en Javanen

In de Commewijne wonen veel Hindoestanen maar ook Javanen. Zowel de Hindoestanen als de Chinezen en ook de Javanen waren geen slaven. Zij kwamen op contractbasis naar Suriname en hun kinderen bleven hier.

Drinkwater

Het water uit de kraan in de Plantage mag je ook drinken. Maar ook hier geldt: waterijsjes bij een kar langs de weg, dat is niet helemaal veilig. Beter kun je dan water uit een flesje nemen. Of je neemt een flesje drinken mee, die je bijvult in het resort.

De Plantage

In de plantage ligt een groot zwembad met heerlijk warm water. Om het zwembad staan een heleboel verschillende bomen. Vaak zit er een aapje of een luiaard in een palmboom.

De Plantage was ook vroeger een echte Plantage. Aan het eind van dit boekje kun je iets lezen over de geschiedenis van deze Plantage. Het bijzondere is dat Pieter je allerlei soorten bomen kan laten zien die hij daar heeft geplant. Van katoen, tot cerchornoten bomen.

Dit vogeltje zal je zeker zien. Hier zit hij/zij bijna op de handdoek van opa.

Het resort wordt nu beheert door Pieter en Armano. Er staan twee grote bungalows en een stuk of zeven kleinere. Jij gaat slapen in een grote bungalow en opa en oma in een kleine 😊.

Tegen de avond maar vooral 's morgens hoor je de brulapen. Dat is een heel mooi geluid. Ze roepen naar elkaar zodat iedereen (van de brulapen) weet waar ze zitten.

Pieter zal jullie meenemen op een jungletocht. Het ontbijt, lunch en diner worden in het mooie ronde gebouw geserveerd. Op de afbeelding van een paar bladzijden terug zie je al een gedekte tafel. Een echte speeltuin is er niet maar dat zwembad vergoed heel veel.

Achterin vind je dus de geschiedenis van deze Plantage.

De Commewijne

De omgeving van district Commewijne is best de moeite waard om eens te bezoeken. Zo zijn er kleine plaatsjes als: Alkmaar, Katwijk en Mariënborg. Mariënborg was vroeger een suikerplantage en er werd sterke drank gedestilleerd. Dat wordt nog gedaan maar nu ergens anders. De drank heet Black cat en Mariënborg rum.

Het gebouw Mariënborg kun je bezichtigen maar het is een oude ruïne geworden. Opa was bezig met een lokale munt namelijk de Gooische gulden, maar wist je dat ze hier ook een lokale munt hadden? Een munt dat alleen geldig was in en rondom Mariënborg.

In Katwijk staat een groot landhuis. Zie volgende bladzijde.

Voor het landhuis ligt een zeer grote of beter gezegd lange oprijlaan. Opa heeft dit huis bekeken en aan de achterkant heb je prachtig uitzicht op de Cottica rivier. Hier moet vroeger een landeigenaar hebben gewoond.

Voorkant van het huis

Achterkant van het huis met uitzicht op de Cottica rivier

Weet Je!

Op youtube kun je een filmpje erover zien.

https://www.youtube.com/watch?v=SOBpmO_JKeM

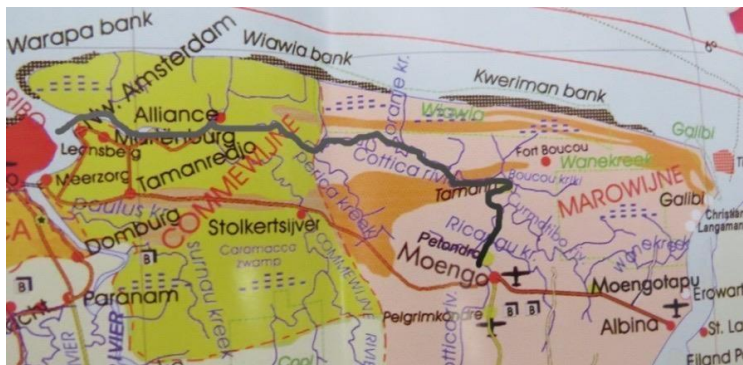
Mariënborg is een voormalige suikerrietplantage, -fabriek en kampong, gelegen in het district Commewijne.

Mariënborg is in 1745 als suikerplantage gesticht door Maria de la Jaille. Na diverse malen van eigenaar te zijn gewisseld, werd de plantage in de 19e eeuw een koffieplantage. In 1882 werd de plantage, die destijds verlaten was, gekocht door de Nederlandsche Handel-Maatschappij (NHM). De NHM wilde hier een centrale suikerfabriek vestigen die het suikerriet van de omliggende plantages moest verwerken. Voor de aanvoer van het suikerriet werd een twaalf kilometer lange spoorweg aangelegd, de eerste spoorverbinding in Suriname. Op 23 oktober 1882 werd de suikerfabriek geopend.

Bekijk ook over de oude suikerfabriek een filmpje op youtube.

https://www.youtube.com/watch?v=iYx_IsLd_Yc

Woensdag 31 juli, op weg naar Abadoekondre

Landkaart van de Commewijne en Marowijne

Je vertrekt met de auto van het groene gedeelte naar het rose gedeelte.

Je merkt dat je nog wel huisjes ziet maar het worden er steeds minder. In het begin passeer je een drietal kleine dorpjes met in elk dorpje een school. Daar moet je echt vragen of je ouders daar 30 km/h rijden. Want daar kunnen kinderen spelen of oversteken.

Tussen het groene en rose gedeelte stroomt de grote Commewijne rivier. Je moet dan een grote brug over. Het is wel een hele oude brug. Direct daarna is een winkel die, dit keer niet door een Chinees wordt gerund maar door een Marron. Je bent nu in het district **de Marowijne**.

In dit district wonen hoofdzakelijk marrons. Ook wel boslandcreolen genoemd.

Je kunt straks aan de woningen zien dat ze anders leven.

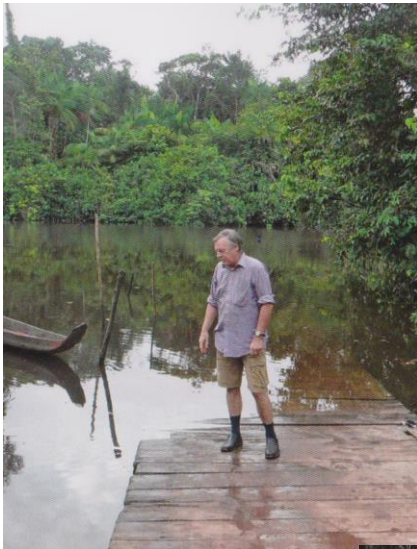
Direct na de brug heb je een controlepost van de militairen. Meestal mag je zo doorrijden anders vragen ze je ouders om hun paspoort. Na de controle krijg je nog een lange weg met veel

bochten. Je ouders mogen daar 80 km/h rijden maar in de bochten 50 km/h. Soms zie je in een klein zandpaadje een politieauto en motoren staan. Ze controleren of je, je wel aan de juiste snelheid houdt.

Nu rijd je dwars door het oerwoud. Soms steekt er een dier over, soms een slang of een schildpad.

Na ca. een uur rijden kom je aan bij

Abadoekondre.
Wat direct opvalt
is het grote witte
gebouw. Het is het
PAS-gebouw of te
wel Pater
Ahlbrinck stichting.
Opa heeft een
aantal keren in dit
gebouw geslapen.
De auto kan vlak

bij het gebouw worden
geparkeerd en opa
gaat op zoek naar ene
Benjamin. Deze
meneer is een
belangrijk persoon
voor het dorp. Rechts
van het grote gebouw
is een school met een
internaat, waar
kinderen uit verre
dorpen blijven slapen en eten.

De heer Benjamin zal ons meenemen naar de aanleg stijger van het dorp. Als het goed is ligt daar een korjaal waar je mag instappen. Sinds kort hebben ze hier leidingwater. Voorheen dronken de mensen water uit de rivier.

Je vaart nu over de Cottica rivier. Na enige tijd passeer je een brug waar je straks ook over rijdt. Je vaart verder en je komt uit bij een aanleg stijger van Pelgimskondre.

De school in Pelgimskondre

Dit is geen dorpje maar er staan alleen een kerk een school en een paar woningen van de leerkrachten. Daar treffen je mevrouw Rynolda aan. Zij was eerst lerares van de Leitzelschool en later directeur. Nu is ze inspecteur van het onderwijs in de Marowijne en Commewijne. Haar man is de dominee van deze omgeving. De kerk ga je straks ook even bekijken.

Maar eerst ga je de school bekijken. Hier heeft opa lesgegeven.

Na het bekijken loop je weer terug en bekijk je het kerkje van de Lutherse gemeenschap. Daarna stap je weer in de korjaal voor de terug tocht.

Je vaart weer terug naar Abadoekondre, waar de bootreis begon.

Weet je?

Alleen de creolen en boslandcreolen komen oorspronkelijk uit Afrika en kwamen als slaven in het land. Een Creool is een mengsel van een boslandcreool en een blanke.

Drinkwater

Het water uit de kraan in de Marowijne is niet aan te raden. Het probleem ligt in de goudwinning. Hier moet je gewoon water uit een flesje nemen. Bij een Chinese winkel kun je 1 liter fles water kopen en die bewaren je ouders wel in de koelkast. Zo kan je steeds wat bij vullen als jouw flesje leeg is.

Op weg naar Moengo

Je rijdt nu naar het dorp Moengo. Moengo was een mijnndorp waar bauxiet werd gewonnen. Je rijdt het dorp binnen en even later kom je aan bij je logeeradres. Het is een heel ander soort logeeradres dan wat je tot nu toe hebt meegemaakt. Maar geloof opa maar, dit is het beste en duurste adres in het dorp.

Onder de kamers zijn winkels en daarboven dus de kamers. Het is niet groot maar het gaat ook maar om één nacht. Zowel naast het verblijf als aan de overkant zijn Chinese winkels. Wel goed uitkijken met oversteken want aan verkeersregels houden ze zich niet. In de winkels kun je van alles kopen, eten, drinken, kleren, servies, enz.

Je kamer is voorzien van een airco en een

badkamer met alleen koud water. Dat is 's morgens wel wat koud maar in de middag is dat heerlijk water door de zon opgewarmd. Ook

is er een klein koelkastje waar je wat frisdrank in kunt bewaren.

De meeste mensen nemen ook hier een siësta in acht. Zelfs de Chinese winkels sluiten dan. Dus even op bed liggen lezen of naar de tv kijken die aanwezig is.

Hier zie je de kamer met op de achtergrond de deur van de badkamer en de airco.

Het is hier niet verstandig om alleen te gaan wandelen. Dus je moet je ouders meenemen.

Je kleren moet je steeds even wassen en zo kun je ze laten drogen. Dat gaat heel snel. De airco zorgt voor een snel droog proces.

's Avonds ga je patat eten en misschien een stukje kip erbij. De eigenaar van de patatzaak is ook de beheerder van ons verblijf.

Terug naar Paramaribo

De volgende morgen is het donderdag 31 augustus. Je krijg – als alles goed gaat – een ontbijt geserveerd. Hierna pak je alles weer in en ga je met in de auto naar de Fred Murreyschool. Daar stap je uit en vragen we of je even binnen mag komen en dan zie je hoe het eruit ziet. Opa heeft hier dat computerlokaal ingericht en opa hoopt dat dan nog alles werkt 😊.

Na de school rijd je terug naar de stad. Maar eerst gaan je ouders de auto inleveren. Daarna ga je weer terug naar het Eco resort inn, waar je al geweest bent. Hier mag je weer even bijkomen want er staat weer een nieuwe uitdaging te wachten.

Drinkwater

Het water uit de kraan in het Brokopondo gebied moet je geen water uit de kraan drinken. Neem ook hier altijd een flesje water mee, en vul die steeds bij uit een grote fles.

Op weg naar Brokopondo

Op zaterdag 3 augustus moet je, met al je bagage je melden om ca. 10 uur in het hotel Krasnapolsky. In dat hotel heeft opa vaak gelogeed en is toen ook met een busje naar Berg en Dal geweest.

Dat ga je nu ook doen. Zodra het busje voorrijdt mag je naar binnen en zoek je maar een plekje bij het raam. Je rijdt nu weer door Paramaribo maar nu neem je niet de afslag naar de Bosjebrug maar je rijdt recht door. Eerst is het een drukke weg maar als je doorrijdt wordt het rustiger.

Gelukkig mag je er halverwege even uit. Daar kun je iets drinken en er is ook een wc.

Daarna gaat de reis verder. Aan de rechterkant zie je hoogspanningsmasten. Deze spanningsmasten krijgen stroom van de waterval bij het Brokopondomeer. Dit meer is kunstmatig aangelegd. Vroeger woonden er vele boslandcreolen. Die moesten allemaal weg.

Aan de linkerkant zie je alleen het oerwoud. Soms zie je een ingang. Daarachter ligt dan een klein bosland dorpje. Zo'n dorpje is vaak heel klein. Opa is hier vaak in zo'n dorp geweest.

Het einddoel komt nu wel dichterbij. Voorbij de afslag van Powakka, dat is een vrij groot of uitgebreid indianendorp, ligt ons einddoel, Berg en Dal.

Hier mag je twee nachten slapen. Nadat je bent ingecheckt en je koffertje in je kamer hebt gezet, kun je naar het zwembad.

De volgende dag kun je kiezen uit verschillende dingen zoals: kajakken, of via een kabelbaan naar beneden glijden enz.

Anaula

Het kan niet op, want je gaat weer inpakken en aan een nieuw avontuur beginnen. Je wordt weer opgehaald met een busje en die brengt je dieper Suriname in.

Je rijdt langs het grote stuwmeer op weg naar Atjoni.

Atjoni is een soort havenplaats. Hier komen alle boten (korjalen) van boven Suriname aan en vertrekken van hier weer naar hun bestemming.

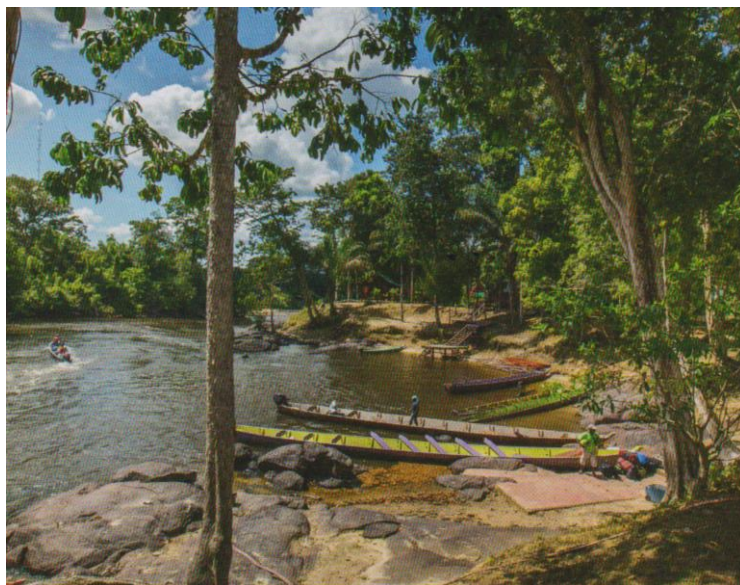
Weet je: Boven Suriname

Het water stroomt van de bergen via de grote rivieren naar de Atlantische oceaan. Bij de oceaan is het dus onder Suriname en Danpaati (zie kaartje) noem je dan ook boven Suriname.

Meestal is het in Atjoni een drukte van belang. Hier kun je nog even naar de wc of iets te drinken nemen, maar niet te veel drinken want je zit straks een klein uur in de korjaal die je naar het eindpunt brengt. Onderweg in de korjaal plassen gaat niet, jongens kunnen dat wel 😊, door te plassen in een plastic bekertje. Je krijgt een reddingsvest om en je ouders zullen wel een vuilniszak om de bagage doen.

Wanneer de korjaal vertrekt moet je opletten dat er een man voorop de boot zit. Dat is de 'koeliman' en de bootsman die de boot bestuurt. De koeliman kijkt waar de boot moet varen, want er zitten hier veel verraderlijke rotsen of boomstammen die even verder op in het water

zijn gevallen. De kans is zeer groot dat je af en toe een golf water over je krijgt. Als je vader of moeder foto's willen maken moet je het fototoestel goed vasthouden want af en toe maakt de boot gekke bewegingen door de golven van het water. De korjaal moet nu tegen de stroom opvaren en vooral in de regentijd moet de motor van de korjaal goed zijn best doen. Je hoort hem af en toe 'janken'. Je passeert de Jaw-Jaw watervallen. Dat is echt gaaf.

Aanlegplaats bij Anaula

Maar uiteindelijk kom je aan bij het resort Anaula. Ook hier blijf je twee nachten slapen.

Nadat je je kamer hebt bekeken kun je het terrein bekijken. In de voormiddag vaar je naar een zwemgelegenheid en wel naar de stroomversnelling van Ferullasi. Hier kun je heerlijk in het stromende water liggen.

Voor het diner ga je nog opzoek naar kaaimannen, nee niet om op te eten maar alleen kijken of ze er zijn. Hugo, Aafke en Babs mogen ze voeren 🐾.

De volgende dag staat weer veel op het programma. Na het ontbijt vaar je naar een dorpje Nieuw-Aurora, daar is opa ook geweest en heeft daar ook geslapen, misschien kunnen we daar ook

even langs lopen.

In de namiddag maak je nog een boswandeling en krijg je uitleg over lokale geneesmiddelen.

's Avonds staat

er een dansie dansie op het programma waar mensen voor jullie traditionele dansen gaan

uitvoeren. Je gaat waarschijnlijk ook het dorp New Arora bezoeken. In dat dorp heeft opa geloged. In een van de hutjes waar opa sliep was een grote volgelspin die een grote hoeveelheid eitjes bij zich droeg.

Zo eentje was het, alleen dan boven onze klamboe.

Op de derde dag gaan we na de lunch weer terug naar Atjoni en vervolgens worden we weer teruggebracht naar Paramaribo.

Terug in Paramaribo

Het is alweer woensdag 7 augustus. De tijd gaat snel. Je logeert nu niet meer bij eco resort inn maar elk gezin gaat even op rust komen - of juist niet - in een eigen hotel.

Je ziet elkaar weer op vrijdag 9 augustus.

Drinkwater

Het water uit de kraan in het je verblijf mag je weer drinken. Maar waterijsjes bij een kar langs de weg, dat is niet helemaal veilig. Beter kun je dan water uit een flesje nemen. Of je neemt een flesje drinken, die je bijvult in het resort even bij en neem het mee.

Op weg naar Nieuw Nickerie

Vrijdag 9 augustus.

De reis naar Nieuw Nickerie is lang. Maar je maakt een tussen stop in Groningen. Daar stappen opa en oma uit. Daarna rijd je verder naar Nieuw Nickerie. Je rijdt een heel ander gebied binnen dan daarvoor. In dit district (Nickerie) wonen hoofdzakelijk hindoestanen.

Je passeert ook een andere bekende plaats namelijk Wageningen. Daar zie je wellicht nog een hoge silo waar rijst in werd/wordt opgeslagen. Ook daar is opa bovenop geweest. Waarschijnlijk zie je nog veel rijstvelden. Dat betekent dat het daar nat is, dus dat er ook veel muggen zijn. Voor Nieuw Nickerie sla je af want je gaat nu niet naar Nieuw Nickerie maar naar Bigi Pan.

Bigi Pan

Bigi Pan is een natuurreservaat, ook hier kun je alleen komen met een korjaal.

De aankomst en vertrekplaats.

Zo ziet het resort eruit.

Lekker rollen in de modder

Maar jullie moeder zal waarschijnlijk liever genieten van de rust.

Je blijft hier een nacht. Geniet van deze nacht alleen op het water.

De volgende dag ga je pas na de lunch weer terug met de korjaal naar de aanlegsteiger waar weer een busje op je wacht. Het busje brengt je nu wel naar Nieuw Nickerie. Daar slapen jullie in een mooi hotel. Ook dit hotel heeft een lekker zwembad.

Resident Inn.

Je komt dus in de middag daaraan. Ook in dit hotel blijf je één nacht slapen.

In nieuw Nickerie is een soort gracht. Vroeger zwom daar een zeekoe. Als je wat groene planten in je hand had, kwam hij/zij naar je toe en at het uit je hand op. Waarschijnlijk leeft deze zeekoe niet meer.

De volgende ochtend word je weer opgehaald en rijd je terug richting de stad maar bij het plaatsje Groningen stap je nu ook uit.

Hier ontmoet je opa en oma weer. In dit appartementen verblijf, blijf je twee nachten.

Drinkwater

Het water uit de kraan in jullie verblijf kun je waarschijnlijk wel drinken, omdat er een goudwinning is. Maar vraag voor de zekerheid wat je moet doen.

Groningen Appartementen

Appartementen Bloemendaal ★★★ Groningen

Je leest nu appartementen en geen hotel.
Appartement lijkt veel op een B&B. Alleen is een
appartement uitgebreider qua keuken.

Ook hier moet je zelf je ontbijt klaar maken.
Broodje bakken voordat je het kan opeten.

Wat ook apart is, is het zwembad daar zit zout water in dus geen zoet water. Het verschil merk je snel aan je ogen. Het zoute water prikt. Dus of je ogen dicht houden onderwater of een duikbrilletje opzetten. Met de boot - die je ziet op de afbeelding - kun je varen langs een luiaard revalidatiecentrum en/of een bezoekje brengen

aan de plantage 'Misgunst' en het inheemse
(indiaanse) dorp 'Columbia'.

Het einde van de Surinamereis is nabij

Dan is het bijna voorbij. Nog twee nachtjes ergens anders slapen en dan zit je alweer in het vliegtuig te snurken.

Je wordt weer opgehaald en we rijden aan de bovenkant van Paramaribo richting het

vliegveld, maar vlak daarvoor sla je een

zandweggetje op en kom je uit bij de B&B van Jos en Gwenny. Dat is een Belgische familie die daar een B&B hebben.

Je slaapt daar
maar één nacht
en ik zou maar
goed gaan slapen
want de
volgende dag ligt
er een korjaal
achter de B&B al

te wachten op jou, waar je mag instappen.
De korjaal zal waarschijnlijk langs de dorpen
Republiek en Bathseba varen.

Zwemmen in colawater

Op een gegeven moment moet je uitstappen en
ga je lopen met Jos dwars door de savanne.
Waarschijnlijk loop je ook over de treinrails en
volg je een deel van de rail tot je uitkomt in een
Jungle 'resort Palulu'.

Welterusten 😊

Verblijf als het regent

Als het regent kun je in het verblijf uitrusten en even verder op gaan slapen in een hangmat. Als je er bent zijn opa en oma ook gearriveerd. Nee opa en oma slapen niet in een hangmat, gekkie, zij slapen lekker in een lodge, in een heerlijk bed en denken niet aan jullie die in een hangmat moeten slapen, sorry 😊.

De volgende dag, dan is het alweer donderdag 15 augustus. Het is alweer de laatste dag in Suriname. Na een lekker ontbijt moet je daar je koffer maar weer goed inpakken want vroeg in de middag, na de lunch, ga je naar het vliegveld. Neem nog even een duik in het cola water dat al je zweet en zorgen met zich meeneemt. Geheel fris kan je dan aan de terugreis beginnen.

Je vliegt weer met een 747 toestel van de KLM. Nu slaap je ook in het vliegtuig terwijl deze met ca. 1000 km/uur richting Nederland vliegt. De volgende morgen word je gewekt met een ontbijt en vlieg je alweer boven Engeland. Nu weet je dat het er bijna opzit. De grote reis naar Suriname is voorbij. Opa hoopt dat je het een mooie reis vond en dat je er nog eens terugkomt.

Drinkwater

Het water uit de kraan in bij Zanderij lijkt het mij beter om uit een flesje te drinken maar vraag het even.

Weet je:

Geschiedenis

Kwakoebeeld in Paramaribo

- 8000 v.Chr** In het zuiden van het huidige Suriname leven jagers.
- 500 n.Chr.** Arowakken betreden vanuit het westen de kuststrook.
- 1100** Caraïb stammen uit het Amazonegebied verdrijven de Arowakken uit de kustzone.
- 1499** Dit deel van de noordkust van Zuid-Amerika wordt voor het eerst gezien door een Europeaan, de Spanjaard Alonso de Ojeda; het krijgt de naam Guyana.
- 16e eeuw** Geruchten over 'goudland El Dorado' lokken Spanjaarden, Engelsen, Fransen en Nederlanders; de inheemse bevolking lijdt door besmettelijke ziekten uit Europa.
- 1613** Eerste Engelse en Hollandse planters telen tabak en suikerriet; Indianen worden tot slavenarbeid gedwongen.
- 1667** De Zeeuwse admiraal Abraham Crijnssen veroverd Suriname op de Engelsen; in ruil moet Nieuw-Amsterdam (het latere New York) aan Engeland worden afgestaan.
- 17e en 18e eeuw** Voor de plantages worden arbeiders gekocht via de slavenhandel. Hollandse kooplieden van de West-Indische Compagnie onderhouden lucratieve driehoekshandel: negerslaven worden 'voor spiegeltjes en kralen' gekocht in West-Afrika en na een erbarmelijke reis verkocht in het Caraïbisch gebied, onder andere in Suriname. Met scheepsladingen suiker, een deel van de betaling voor de slaven, vaart men weer naar Nederland.
- 18e eeuw** Slavenhouderij in Suriname is de wreedste van de regio. Veel negerslaven vluchten van plantages; in de bossen van Boven-Suriname ontstaan marron-gemeenschappen.

Geschiedenis

- eind 18e eeuw** Het aantal suikerplantages neemt sterk af, onder meer door concurrentie uit Azië en opkomst van bietsuiker.
- 1863** Nederland schaft onder internationale druk slavernij af. De overgebleven plantages werven contractarbeiders in Brits-Indië (Hindoestanen) en later in Nederlands-Indië (Javanen). Eerder waren al de eerste Chinezen gekomen.
- begin 20e eeuw** Kortstondige goudkoorts, tegenvallende cacao-teelt, achterhaalde rubberwinning maar een opkomende bauxietwinning bij Moengo (grondstof voor aluminium)
- midden 20e eeuw** Bevolkingsgroepen emanciperen en de politiek verzuilt: Creoolse, Hindoestaanse en Javaanse partijen.
- 1975** Ondanks politieke verdeeldheid ontstaat na twintig jaar voorbereiding onder het kabinet Den Uyl de onafhankelijke Republiek Suriname (25 november). Wegens gebrek aan vertrouwen in de toekomst trekken in een paar jaar circa honderdduizend Surinamers naar Nederland.
- 1980** Weinig effectieve eerste regering wordt omvergeworpen door een groepje militairen onder leiding van sergeant-majoor Desi Bouterse. De machtswisseling wordt aanvankelijk verwelkomd maar al snel blijkt onervarenheid en gering democratische gehalte van militair bewind.
- 1982** Rond 8 december worden onder leiding van bevelhebber Bouterse vijftien vooraanstaande tegenstanders van het regime gemarteld en doodgeschoten in Fort Zeelandia. Suriname verliest alle buitenlandse steun en raakt geïsoleerd. Veel (kansrijke) Surinamers verlaten alsnog het land.
- 1986–1989** Binnenlandse Oorlog – het junglecommando van Ronnie Brunswijk voert een guerilla-oorlog tegen het dictatoriale bewind. Versnelde economische teruggang door sabotage en oorlogsschade aan industrie. Het Nationale Leger vermoordt 39 burgers van bosnegerdorp Moiwana.
- 21e eeuw** Hoewel politiek wankel en economisch instabiel – corruptie en een geldverslindend bureaucratisch ambtenarenapparaat werken verlamdend – neemt voor een deel van de bevolking geleidelijk de levensstandaard toe. Het toerisme groeit langzaam mede door een betere dienstverlening. Het proces tegen de verdachten van de Decembermoorden lijkt te worden gerekt tot na de verkiezingen van 2010.

*De **Marrons van Suriname** zijn afstammelingen van [Afrikanen](#) die door slavenhalers onder dwang naar [Suriname](#) zijn gebracht. Daar bevrijdden zij zichzelf uit de [slavernij](#) en vestigden ze zich in het [oerwoud](#).*

De Surinaamse Marroncultuur wordt weleens het best bewaarde stukje Afrika buiten Afrika genoemd. Toch is het een eigen cultuur die altijd in beweging is geweest. Oorlogen, grondroof, natuurrampen en migratie hebben de Marrongeschiedenis getekend.

[Marrons](#) worden ook wel Boslandcreolen genoemd. Dit is afgeleid van de door Marrons gebruikte term businengee. Businengee is samengesteld uit de woorden 'busi'uh en 'nengee'. Busi betekent letterlijk vertaald 'bos'. Nengee betekent zowel in de Marrontalen als in het [Sranantongo](#) 'neger'. Businengee of businengre betekent goed vertaald naar het Nederlands: neger in het bos. De term 'neger' is overgenomen van de kolonisators, maar wordt nu als denigrerend beschouwd. De term Marron is daarom in Suriname nu in zwang geraakt.

Je noemt deze mensen dus geen negers maar marrons of boslandcreolen.

Peter Stuyvesant

In de Tweede Engelse Oorlog (1665-1667) veroverde een Zeeuwse vloot onder leiding van Abraham Krijnsen deze Engelse kolonie, die daarmee in het bezit kwam van de Staten van Zeeland. Bij de [Vrede van Breda](#), die een einde maakte aan de Tweede Engelse Oorlog, werd onder meer bepaald, dat beide landen de koloniën, die de landen op dat moment in hun bezit hadden, mochten behouden. En zo bleef Suriname Nederlands (Zeeuws) bezit en ging de door [Peter Stuyvesant](#) gestichte kolonie New York (Nieuw Amsterdam) definitief voor Nederland verloren; de kolonie werd Engels bezit.

De stad

Na vele problemen in het laatste kwart van de zeventiende eeuw, begon in de achttiende eeuw de landbouw interessant te worden. Het meeste werk op de plantages werd gedaan door slaven, die uit Afrika waren gehaald. Ze werden vaak slecht behandeld. Velen vluchtten in de jungle van Suriname. Onder invloed van de [Franse Revolutie](#) van 1789 werd in de naburige kolonie Frans Guyana de slavernij afgeschaft. Dit was een schok voor de planters in Suriname. Engeland bezette Suriname, toen Nederland na 1800 deel ging uitmaken van het Franse keizerrijk onder Napoleon. In 1808 schaften de Britten de slavernij af en verbeterden de positie van de slaven. Nadat Napoleon was verslagen in 1813, kwamen de Nederlanders terug in hun kolonie en gingen op de oude voet verder. Pas in 1863 werd de [slavernij](#) door Nederland officieel afgeschaft. Nog omstreeks 1850 importeerden Nederlanders slaven uit verschillende continenten....

In de eerste helft van deze eeuw werd de landbouw minder belangrijk voor Suriname. De winning van natuurlijke rijkdommen van Suriname begon. Er werd rubber afgetapt, goud gedolven en bauxiet gewonnen, de grondstof voor aluminium. Met dit laatste product leverde Suriname een belangrijke bijdrage aan de geallieerden in de [Tweede Wereldoorlog](#). Het aluminium uit Suriname was een zeer belangrijke bijdrage voor de vervaardiging van vliegtuigen.

Nog een weet je, speciaal voor je ouders?

Afkomstig van het Resort ‘Hotel-Restaurant de Plantage’

U bevindt zich thans op een stukje van de voormalige plantage Montpelliër. (Zo heette dus de Plantage vroeger)

Deze plantage is ongeveer een kilometer diep. Met veel beboste gedeelte met daarachter twee grotere huisjes. Het was een kleine plantage voor die dagen. Dit was echter niet voor niets. Het gouvernement had vanaf 1744 ‘kleine’ stukjes grond uitgegeven, te klein voor een normale produktieplantage. Dat was ook niet de bedoeling; de gedachte was om er kost te laten verbouwen, want een tekort aan kost was een veelvuldig terugkerend probleem in de kolonie. Tevens kon zo ook ‘de kleine man’ een kans te krijgen voor ‘planterij’. Immers voor de aanleg van een kostgrond was niet veel kapitaal nodig. De opzet mislukte echter; binnen enkele jaren waren de meeste kavels samengevoegd tot middelgrote produktieplantages.

Jan AlbusJ

Jan Albus was in 1751 in Suriname gearriveerd met het schip 'Vreedenberg' onder schipper Jan Laudrids. In 1764 verkreeg hij een stuk grond van 200 akkers 'gelegen aan in de Orelijns kreek regterhand in 't opvaeren aen de bovenlijn van het land toebehoorde Johannes Diederiksen'. Dit is de helft van de latere plantage 'Montpelliër' en bestond uit twee loten van 100 akker. Maar 'Montpelliër', grotendeels gelegen op zandritsen die oost-west door geheel Suriname lopen, is waarschijnlijk nooit een succesvolle plantage geweest.

ElieArabet

Elie Arabet arriveerde in 1751 in Suriname met het schip 'Agetha' onder schipper Jurriaan Schouten. We zien hem als directeur van de plantage 'La Campagne' aan de Orleanekreek. Zes jaar later, in 1764, legde hij aan dezelfde kreek 'Montauban' aan. Hij ging samenwerken met zijn buurman Jan Albus aan de overzijde van de kreek, eigenaar van de plantage 'Montpelliër'. Vanaf 1767 worden de plantages genoemd als één bedrijf. Toch hadden de twee plantages, met in totaal 43 slaven, geen grote waarde. In 1767 werden ze slechts op F 48.292,= getaxeerd. Na de dood van Jan Albus werd Arabet eigenaar van beide plantages.

In het jaar 1771 werd Arabet vermoord op zijn plantage door de groep van Boni. Het gouvernementjsjournaal bericht hierover als volgt:

‘...Vrijdag den 5 julij 1771. ’s Avonds heeft den Heer Gouverneur rapport bekoomen, dat een troep Wegloopers (apparent die zig tusschen Suriname en Commewijne ophouden) de bovenste Plantagen de Orleijns Creecq hebben geattaqueerd en den eijigenaar Arabet vermoord. Dat egter de slaaven van gem: Arabet zig hebben geopposeerd, een der Wegloopers hebben doodgeschoten, waarop zij de vlugt hebben genoomen, meede voerende drie neegers en twee negerinnen; de daar sijnde Officier heeft er enige neegers daar men nog eenig vertrouwen op moet stellen agter aan gezonden, wijl ’t water so hoog tusschen de ritsen staat, dat er geen blanken door kunnen...’

Uit het verslag blijkt dat de slaven waarschijnlijk niet hadden geparticipeerd in de voorbereiding van de aanslag. Dat was ongebruikelijk, maar gezien de geringe slavenmacht, zal Boni wel hebben gemeend dat dat niet nodig was. Het gevolg was dat de slaven zich verweerden, maar desondanks bereikte Boni zijn doel. Arabet werd gedood. Waarom eigenlijk? Was hij een wrede meester? Dat is niet duidelijk; zijn slaven hebben getracht hem te beschermen. ... Arabet komt niet voor in de registers van de gereformeerde kerk.

Dat is om twee redenen niet zo verwonderlijk: de registers vertonen hiaten, maar veel waarschijnlijker; Arabet is nooit getrouwd geweest en zijn kinderen zijn nooit gedoopt. Plantagedirekteuren leefden over het algemeen in concubinaat met een of meerdere van de plantageslavinnen. Dat werd zelfs aangemoedigd; op die manier zou de directeur immers veel beter geïnformeerd zijn over wat er onder de slavenbevolking omging. In de trouw- en doopregisters zouden we dus Arabet tevergeefs zoeken. Maar ook in de overlijdensregisters komt zijn naam niet voor en dat is wel een beetje vreemd. Mogelijk was hij katholiek.

Johannes Diederichsen en boedel weduwe
Diederichsen-Hass

Ten tijde van de overval was ‘Montpelliër’ verhypothekerd. Na de overval was de plantage niet meer in staat de benodigde rente en aflossing te betalen en werd de plantage voor een gering bedrag geveild. Montpelliër kwam in handen van de familie Diederichsen, eigenaar van buurplantage ‘Mariëndaal’. De bedoeling was dat deze zou functioneren als kostplantage voor ‘Vrouwenvlijt, maar dat bleek geen succes, vanwege de zandritsen. Johannes Diederichsen. In 1780 was plantage ‘Montpelliër’ een kleine

plantage met maar 8 slaven. Er werd niet eens een marktprodukt verbouwd, mogelijk was er wat kost.

De erfgenaam van de plantages was Ernst Coenraad Runge een zoon uit het eerste huwelijk van Maria Hass, die drie maal getrouwd was geweest. Hij was ‘delibirerend’, wat wil zeggen dat de plantage met schuld belast was en de erfgenaam bezig was te onderzoeken of het de moeite waard was om de erfenis te accepteren.

In 1793 staat de plantage ‘Montpelliër’ in de almanak onder de naam J.F. Friderici. De plantage produceerde cacao, koffie en katoen. Friderici beheerde het bezit zelf. Ook het naastliggende ‘Mariëndaal’ was zijn eigendom. Mogelijk waren beide plantages samengevoegd tot één bedrijf.

In 1824 verkreeg Rudolf George Calgren via Koninklijk besluit ‘Mon(t)pelliër’, die in 1867 plantage ‘Mariëndaal’ kocht. Vanaf dat moment blijven ‘Mon(t)pelliër’ en ‘Mariëndaal’ lange tijd volledig in bezit van de families Calgren

In 1843 was op de verlaten plantage een militaire post gevestigd. De omliggende plantages, waaronder ‘Mariëndaal’, waren opgekocht door eigenaren van plantage ‘Dijkveld’ aan de Surinamerivier. In de almanak worden geen

direkteuren genoemd. De gronden waren dus verlaten.

1863 – afschaffing slavernij

De plantage was al lange tijd verlaten en wordt niet genoemd in de emancipatieregisters.

1918 eerste boedelscheiding*

Begin maart 1918 worden ‘Mon(t)pelliër’ en ‘Mariëndaal opgedeeld door de kinderen van Augusta O’Ferrall en Rudolf Calgren. Van ‘Mon(t)pellier’ wordt verklaart: ‘het perceelland, met al hetgeen daarop staat en daartoe behoort en door bestemming of wetsduiding als onroerend goed wordt beschouwd’.

1990 tweede boedelscheiding

In 1990 wordt de voormalige plantage ‘Montpelliër’ opgedeeld in acht percelen. Twee daarvan worden vrijwel direkt verkocht, terwijl de rest in de familie Calgren blijft. In 1998 verwerft Andre Sanstra via overerving een gedeelte. Dit is het achterste gedeelte van ‘Montpelliër’.

In 2002 echter verkoopt hij dit stuk. Pieter van der Grift en Peter van Huffel besluiten het te kopen en bouwen er hun resort op.

Aantekeningen

Schrijf hier wat je van elk gedeelte vond.

Aantekeningen

Jij bent lekker bezig, je schrijft nu al een tweede A5 vol.

Aantekeningen

Jij bent lekker bezig, je schrijft nu al een derde A5 vol.
De rest onthoud je maar ☺.